

mune, og det er ganske søgt, naar man vil henføre denne Indtægt til den paagældende Kommune. Den højtærede Minister mente, at de Kommuner, der ligger i Nærheden af de store Købstadkommuner og i Nærheden af København, ikke led Skade ved Tilflytningen. Ja, selvfølgelig er der en Del Tilflytninger, som kan være til Gavn, men der er ogsaa mange Tilflytninger fra København og Købstæderne ud til Nabokommunerne, som volder Byrder, og hvis disse Kommuner med et Trylleord kunde føre Tilstanden tilbage til den, der herskede, før Tilflytningen begyndte, vilde de utvivlsomt gøre det, de foretrækker og vilde sikkert foretrække den Tilstand fremfor den, som senere har udviklet sig. Man vil kunne nævne en hel Række Kommuner, som lider haardt under den Tilstand, der er fremkommet ved den store Tilflytning fra disse nærmere eller fjernere Nabokommuner, jeg kan f. Eks. nævne den Kommune, jeg har den Ære at være Formand for gennem mange Aar, Lyngby. Den har ganske vist en Del Skatteydere, som tilfører Kommunen Indtægt, men paa den anden Side har den ogsaa en Mængde Virksomheder, for hvilke København er Hovedsædet, hvorved København faar sin Afgift, og hvis Aktionærer sandsynligvis for største Delen bor indenfor Københavns Kommune, som altsaa faar Indtægten, medens alle Byrderne ved Slid paa Vejene, Skolegang for Arbejdernes Børn og alle andre Udgifter, der følger med, falder paa den. Naar saadanne Kommuner skal have Byrderne, bør de ogsaa til en vis Grad nyde Fordelene ved at være Udflytterkommuner, og man kan ikke tage dette fra dem uden ogsaa at lette dem for Byrderne.

Christiansen: Jeg synes, at det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) maatte kunne se Fremtiden i Møde med Sindsro. Det værste, der kunde ske med Hensyn til Frederiksberg, var vel, at der voksede en Stemning op om Sammenslutning med København, og det vilde sikkert være til stor Fordel for den overvejende Del af Befolkningen derude, idet en rationel Ordning kunde indføres paa mangfoldige Omraader. Den Mulighed ligger jo altid for, at vi kan forhandle om det, og i den Henseende vilde Frederiksberg sikkert finde et velvilligt Øre hos Københavns Kommunalbestyrelse, selv om Kommunen skulde blive mindre godt stillet ved Indførelsen af en Skatteordning som den her paatænkte.

Richelieu: Jeg kan fatte mig meget kort, thi Ordføreren for det konservative Folkeparti (Piper) har allerede til Dels nævnt det, som jeg vilde omtale. Den højtærede Minister gik ud fra den Forudsætning, at de forskellige Medlemmer af det konservative Folkeparti, som havde udtalt sig i denne Sag, hver var Ordfører for en separat Gruppe. Det er ingenlunde Tilfældet, men det konservative Folkeparti bestaar af selvstændige og uafhængige Mænd, som hver har Ret til i de allerfleste Sager at udtale deres personlige Meninger, og især da i en Sag som denne. Det synes jeg ikke kan være Grund til nogen Beklagelse netop i en parlamentarisk Forsamling som denne, hvor hver Mand dog skulde udtale sin oprigtige Mening og ikke alene være en Del af et Parti.

Den højtærede Minister holdt et langt smukt social-politisk Foredrag, men kom ikke ind paa noget af de Punkter, jeg havde fremdraget. Det meste af det, som den højtærede Minister udtalte, kan vi alle være enige om. Vi kan alle være enige om, at det er alles Pligt at støtte dem i Samfundet, som ikke er saa godt stillede som andre — det ved vi alle, men det var i Grunden ikke det, der var Tale om. Ministeren henviste til, at hvis man gaar ud ad Strandvejen helt op til Helsingør, ser man næsten lutter Villaer, hvor der bor velstillede Folk, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at de fleste eller i alt Fald en meget stor Del af Strandvejens Beboere er Folk, som flytter ud fra København om Sommeren. Og hvis Ministeren vil gaa lidt bort fra Strandvejen lidt længere ind i Landet, saa vil han finde mange Steder, hvor der ikke kun er Villabebyggelse, men hvor der bor mange Mennesker, som arbejder ret haardt for at skaffe sig det daglige Brød.

Ministeren ankede noget over min Mening om Lovforslagets § 8, men Ministeren omtalte ikke noget Middel til at forhindre den Fare, som jeg ser i denne Paragraf. Ministerens Udtalelse var en almindelig Beklagelse over, at man ikke kunde se, at denne Paragraf kunde gøre noget godt. Jo, det er meget muligt, ja, vel endogsaa rimeligt, at § 8 kan gøre noget godt, hvis den, som jeg nævnede, bliver fornuftigt og rigtigt udnyttet, men der er stadig den Fare, at naar en Mand er bundet i to Aar, kan der være en Kommune — som jeg sagde, haaber jeg ikke, der findes en saadan Kommune —,